

som har direkte adgang til registret. Der kan endvidere fastsættes regler om, at det skal være muligt at kontrollere, hvem der har trukket oplysninger fra registret, og hvilke konkrete oplysninger den enkelte medarbejder har trukket. I medfør af bemyndigelsen i § 5, stk. 2, vil der også kunne fastsættes forskrifter om tavshedspligt for de medarbejdere hos den systemansvarlige virksomhed, som har adgang til registret. Det vil navnlig være relevant, hvis den systemansvarlige virksomhed er en privat virksomhed eller lignende. I medfør af reglerne kan der endvidere fastsættes regler om, at den systemansvarlige virksomhed skal tegne en forsikring, der skal dække eventuelle tab i forbindelse med misbrug af oplysningerne.

Det er tanken, at det kun er medarbejdere, som er ansat i stillinger, hvor der er et særligt behov for at trække oplysninger fra registret, som »cleares« til at få adgang i registret. Oplysningerne, som disse ansatte får kendskab til, vil være tavshedsbelagte i kraft af de almindelige regler om offentligt ansattes tavshedspligt.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at der kan klages over den systemansvarlige virksomhed til en offentlig myndighed. Bestemmelsen indeholder ikke hjemmel til, at der kan fastsættes regler, som begrænser Datatilsynets muligheder for at føre tilsyn efter persondataloven. I det omfang der efter stk. 2 fastsættes regler, som har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af oplysninger, skal der i overensstemmelse med persondatalovens § 57 indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Til § 6

Der foreslås tilvejebragt hjemmel til, at finansministeren - efter fornøden bevilling - undtagelsesvis kan udbetale kompensation til hel eller delvis dækning af merudgifter, som er påført borgere eller virksomheder m.v., som er en følge af regler fastsat i medfør af § 3, stk. 2. Ekstraomkostninger for borgerne og virksomhederne forudsættes at være af midlertidig karakter. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit IV, pkt. 1.6.

Endvidere foreslås virksomheder med halv- eller kvartårlig momstilsvar kompenseret for merudgifter som følge af regler fastsat i medfør af § 7, stk. 2. Merudgifterne vedrører papirbåren faktura, der sendes over en konverteringscentral for at blive videresendt i elektronisk format til den pågældende offentlige myndighed.

De nærmere regler skal udformes således, at en udbetaling af kompensation respekterer EF-Traktatens artikel 87 om statsstøtte. En bekendtgørelse vil derfor

først blive sat i kraft, når pligten til notifikation er gennemført.

Til § 7

Stk. 1 bestemmer, at finansministeren efter forhandling med berørte myndigheder, herunder de kommunale parter, dvs. Kommunernes Landsforening, Amdsrådsforeningen og Københavns og Frederiksberg Kommuner, kan fastsætte regler om offentlige myndigheders anvendelse af elektronisk betalingsforvaltning.

Med udtrykket betalingsforvaltning sigtes i bred forstand til de arbejdsgange og processer, der er knyttet til ind- og udbetaling af pengebeløb til og fra offentlige myndigheder. Det er foruden selve ind- og udbetalinger f.eks. kreditfaktureringsprocessen, informationsmodtagelse og -afgivelse i tilknytning til betalinger samt rykkerskrivelser.

Det er alene *betalingsforvaltningen*, som finansministeren efter forhandling med de berørte myndigheder kan fastsætte regler om. Der kan således kun udstedes regler, som regulerer de ovenfor beskrevne arbejdsgange og processer, der er knyttet til ind- og udbetalinger af pengebeløb til og fra offentlige myndigheder, hvorimod der ikke i medfør af bemyndigelsen kan udstedes regler om indretningen af forvaltningen i øvrigt.

Reglerne kan kun udstedes efter forudgående forhandlinger med de berørte myndigheder. Det er tanken, at der skal tilstræbes enighed mellem parterne i videst mulig omfang. For at sikre de mest effektive løsninger er det af afgørende betydning, at der løbende finder drøftelser sted mellem de forskellige offentlige myndigheder, således at en tilpasning og videreudvikling af reglerne om elektronisk betalingsforvaltning til stadighed sikres.

Det foreslås, at finansministeren kan udstede regler, der har karakter af *minimumsstandarder*, som sikrer en vis ensartethed i offentlige myndigheders betalingsforvaltning, og som har til formål at gennemføre en elektronisk betalingsforvaltning, som begrænser de manuelle arbejdsgange i forvaltningen i videst mulig omfang. Det gælder i forhold til selve ind- og udbetalingen samt for eksempel kreditfaktureringsprocessen, informationsmodtagelse og -afgivelse i tilknytning til betalinger og rykkerskrivelser. Sådanne standarder kan indebære fælles rationaliseringsgevinster bl.a. i kraft af, at en stor del af de manuelle håndteringer af betalinger afskaffes. Det er tanken, at de udstedte regler også skal gælde for betalinger mellem offentlige myndigheder.